

Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

► **B** NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/841

ze dne 30. května 2018

o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/268 ze dne 28. října 2020	L 60	21	22.2.2021

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU)
2018/841**

ze dne 30. května 2018

o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU

(Text s významem pro EHP)

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se stanoví závazky členských států týkající se využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví (dále jen „LULUCF“), které přispívají k dosažení cílů Pařížské dohody a k naplňování cíle Unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů pro období 2021–2030. Tímto nařízením se rovněž stanoví pravidla pro započítávání emisí a jejich pohlcování v důsledku LULUCF a kontrolu dodržování těchto závazků členskými státy (dále jen „kontrola souladu“).

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na emise a pohlcování skleníkových plynů uvedených v oddílu A přílohy I tohoto nařízení, vykázané podle článku 7 nařízení (EU) č. 525/2013, k nimž dojde v kterékoli z níže uvedených kategorií započítávání využití půdy na území členských států:

a) v obdobích 2021–2025 a 2026–2030:

i) „zalesněná půda“: využití půdy vykazované jako orná půda, pastviny, mokřady, sídla nebo ostatní půda, které byly přeměněny na lesní půdu;

ii) „odlesněná půda“: využití půdy vykazované jako lesní půda, která byla přeměněna na ornou půdu, pastviny, mokřady, sídla nebo ostatní půdu;

iii) „obhospodařovaná orná půda“: využití půdy vykazované jako:

— orná půda zůstávající ornou půdou,

— pastviny, mokřady, sídla nebo ostatní půda přeměněné na ornou půdu, nebo

— orná půda přeměněná na mokřady, sídla nebo ostatní půdu;

▼ B

- iv) „obhospodařované pastviny“: využití půdy vykazované jako:
- pastviny zůstávající pastvinami,
 - orná půda, mokřady, osídlení nebo ostatní půda přeměněné na pastviny, nebo
 - pastviny přeměněné na mokřady, osídlení nebo ostatní půdu;
- v) „obhospodařovaná lesní půda“: využití půdy vykazované jako lesní půda zůstávající lesní půdou;
- b) od roku 2026: „obhospodařované mokřady“: využití půdy vykazované jako:
- mokřady zůstávající mokřady,
 - sídla nebo ostatní půda přeměněná na mokřady, nebo
 - mokřady přeměněné na sídla nebo ostatní půdu.

2. Během období 2021–2025 může členský stát do rozsahu svého závazku podle článku 4 tohoto nařízení zahrnout emise a pohlcení skleníkových plynů uvedených v oddíle A přílohy I tohoto nařízení, vykázané podle článku 7 nařízení (EU) č. 525/2013 a náležející z hlediska započítávání využití půdy na svém území do kategorie „obhospodařované mokřady“. Toto nařízení se vztahuje rovněž na tyto emise a pohlcení zahrnuté členským státem.

3. Pokud má členský stát v úmyslu zahrnout podle odstavce 2 obhospodařované mokřady do rozsahu svého závazku, uvědomí o tom Komisi do dne 31. prosince 2020.

4. V případě potřeby s ohledem na zkušenosti získané při uplatňování upřesnění IPCC k pokynům IPCC může Komise navrhnout, aby bylo povinné započítávání u obhospodařovaných mokřadů odloženo o dalších pět let.

*Článek 3***Definice**

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:
- 1) „propadem“ proces, činnost nebo mechanismus, při kterých se z atmosféry pohlcuje skleníkový plyn, aerosol či prekurzor skleníkového plynu;
 - 2) „zdrojem“ proces, činnost nebo mechanismus, při kterých se do atmosféry uvolňuje skleníkový plyn, aerosol či prekurzor skleníkového plynu;

▼ B

- 3) „zásobníkem uhlíku“ celek nebo část biogeochemického útvaru nebo systému na území členského státu, v němž se ukládá uhlík, jakýkoli prekurzor skleníkového plynu obsahující uhlík nebo jakýkoli skleníkový plyn obsahující uhlík;
- 4) „zásobou uhlíku“ objem uhlíku ukládaného v zásobníku uhlíku;
- 5) „výrobkem z vytěženého dřeva“ výrobek pocházející z těžby dřeva, který opustil místo, kde k těžbě dřeva dochází;
- 6) „lesem“ území definované minimálními hodnotami pro velikost plochy, korunový zápoj stromů nebo odpovídající stupeň zakmenění porostu a pro potenciální výšku stromu v dospělosti na místě růstu, jak jsou pro každý členský stát stanoveny v příloze II. Les zahrnuje oblasti se stromy včetně skupin rostoucích semenáčů nebo výsadby, které dosud nedosáhly minimálních hodnot pro korunový zápoj stromů, odpovídajícího stupně zakmenění porostu nebo uvedené minimální výšky, jak je stanoveno v příloze II, včetně jakékoli plochy, která obvykle tvoří součást zalesněné oblasti, ale na které dočasně v důsledku zásahu člověka, například těžby, nebo z přírodních příčin žádné stromy nejsou, ale u níž se očekává návrat k lesnímu porostu;
- 7) „referenční úroveň pro lesy“ odhad, vyjádřený v tunách ekvivalentu CO₂ ročně, průměrných ročních čistých emisí nebo pohlcení z obhospodařované lesní půdy na území daného členského státu v obdobích 2021–2025 a 2026–2030 na základě kritérií stanovených v tomto nařízení;
- 8) „poločasem rozkladu“ počet let, jehož je zapotřebí k tomu, aby se množství uhlíku uloženého v kategorii výrobků z vytěženého dřeva snížilo na polovinu své původní hodnoty;
- 9) „přírodními škodlivými činiteli“ události nebo faktory jiného než antropogenního původu, jež způsobují značný objem emisí v lesích a nad jejichž výskytem v lesích nemá daný členský stát kontrolu, a pokud tento členský stát není objektivně schopen významně omezit vliv těchto událostí nebo faktorů na emise, a to ani poté, co k jejich výskytu došlo;
- 10) „okamžitou oxidací“ metoda započítávání, která předpokládá, že k uvolnění celkového množství uhlíku uloženého ve výrobcích z vytěženého dřeva do atmosféry dochází v době těžby.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16 za účelem změny nebo zrušení definic uvedených v odstavci 1 tohoto článku nebo doplnění nových definic za účelem přizpůsobení uvedeného odstavce vědeckému vývoji nebo technickému pokroku a za účelem zajištění souladu mezi těmito definicemi a případnými změnami příslušných definic uvedených v pokynech IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody.

▼ B*Článek 4***Závazky**

Pro období 2021–2025 a 2026–2030 každý členský stát s přihlédnutím k flexibilitám stanoveným v člancích 12 a 13 zajistí, aby emise nepřekračovaly pohlčení, přičemž příslušný výpočet je součtem celkových emisí a celkových pohlčení na jeho území ve všech kategoriích započítávání využití půdy uvedených v článku 2 společně, započítaných v souladu s tímto nařízením.

*Článek 5***Obecná pravidla započítávání**

1. Každý členský stát vypracuje a vede záznamy, které přesně zachycují emise a pohlčení vyplývající z kategorií započítávání využití půdy uvedených v článku 2. Členské státy zajistí přesnost, úplnost, jednotnost, srovnatelnost a transparentnost svých záznamů a ostatních údajů stanovených v tomto nařízení. Členské státy označí emise kladným znaménkem (+) a pohlčení záporným znaménkem (-).

2. Členské státy zabrání zdvojenému započítání emisí nebo pohlčení, zejména tak, že zajistí, aby emise a pohlčení nebyly započítávány u více než jedné kategorie započítávání využití půdy.

3. Dojde-li ke změně ve využívání půdy, převedou členské státy po 20 letech ode dne této změny, lesní půdu, ornou půdu, pastviny, mokřady, sídla a ostatní půdu z kategorie takovéto půdy přeměněné na jiný typ půdy do kategorie takovéto půdy zůstávající stejným typem půdy.

4. Členské státy ve svých záznamech zahrnou pro každou kategorii započítávání využití půdy veškeré změny zásob uhlíku v zásobnících uhlíku uvedených v oddílu B přílohy I. Členské státy se mohou rozhodnout, že do svých záznamů nezahrnou změny zásob uhlíku v zásobnících uhlíku, není-li zásobník uhlíku zdrojem. Tato možnost nezahrnout změny zásob uhlíku se nevztahuje na zásobníky uhlíku z nadzemní biomasy, mrtvé dřevní hmoty a výrobky z vytěženého dřeva v rámci kategorie započítávání využití půdy „obhospodařovaná lesní půda“.

5. Členské státy vedou úplnou a přesnou evidenci všech údajů použitých při přípravě svých záznamů.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16 za účelem změny přílohy I za účelem zohlednění změn v pokynech IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody.

*Článek 6***Započítávání zalesněné půdy a odlesněné půdy**

1. Členské státy započítávají emise a pohlcení v důsledku zalesněné a odlesněné půdy jako celkové emise a celková pohlcení pro každý rok v obdobích 2021–2025 a 2026–2030.

2. Odchylně od čl. 5 odst. 3 může členský stát, dojde-li ke změně ve využívání půdy z orné půdy, pastvin, mokřadů, sídel nebo ostatní půdy na lesní půdu, převést tuto půdu z kategorie „půda přeměněná na lesní půdu“ do kategorie „lesní půda zůstávající lesní půdou“ po 30 letech ode dne této změny, pokud je takový krok náležitě odůvodněn na základě pokynů IPCC.

3. Při výpočtech emisí a pohlcení v důsledku zalesněné a odlesněné půdy určí každý členský stát plochu lesa podle parametrů uvedených v příloze II.

*Článek 7***Započítávání obhospodařované orné půdy, obhospodařovaných pastvin a obhospodařovaných mokřadů**

1. Každý členský stát započte emise a pohlcení v důsledku obhospodařované orné půdy vypočítané jako emise a pohlcení v obdobích 2021–2025 a 2026–2030 s odečtením hodnoty získané vynásobením průměrných ročních emisí a pohlcení v důsledku obhospodařované orné půdy v daném členském státě v referenčním období 2005–2009 pěti.

2. Každý členský stát započte emise a pohlcení v důsledku obhospodařované pastviny vypočítané jako emise a pohlcení v obdobích 2021–2025 a 2026–2030 s odečtením hodnoty získané vynásobením průměrných ročních emisí a pohlcení v důsledku obhospodařované pastviny v daném členském státě v referenčním období 2005–2009 pěti.

3. Během období 2021–2025 členské státy, které podle čl. 2 odst. 2 zahrnou do rozsahu svého závazku obhospodařované mokřady, a během období 2026–2030 všechny členské státy započtou emise a pohlcení v důsledku obhospodařovaných mokřadů vypočítané jako emise a pohlcení v příslušných obdobích s odečtením hodnoty získané vynásobením průměrných ročních emisí a pohlcení v důsledku obhospodařovaných mokřadů v daném členském státě v referenčním období 2005–2009 pěti.

▼ B

4. Během období 2021–2025 členské státy, které se rozhodly nezačlenit podle čl. 2 odst. 2 obhospodařované mokřady do svého závazku, přesto vykážou Komisi emise a pohlcování z využití půdy vykazované jako:

- a) mokřady zůstávající mokřady,
- b) sídla nebo ostatní půda přeměněné na mokřady, nebo
- c) mokřady přeměněné na sídla nebo ostatní půdu.

*Článek 8***Započítávání pro obhospodařovanou lesní půdu**

1. Každý členský stát započte emise a pohlcení v důsledku obhospodařované lesní půdy vypočítané jako emise a pohlcení v obdobích 2021–2025 a 2026–2030 s odečtením hodnoty získané vynásobením referenční úrovně pro lesy daného členského státu pěti.

2. Je-li výsledek výpočtu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku ve vztahu k referenční úrovni pro lesy určitého členského státu záporný, zahrne dotčený členský stát do svých záznamů o obhospodařované lesní půdě celková čistá pohlcení odpovídající maximálně 3,5 % emisí daného členského státu ve svém referenčním roce nebo referenčním období podle přílohy III vynásobeným pěti. Toto omezení se nevztahuje na čistá pohlcení ze zásobníků uhlíku mrtvé dřevní hmoty a výrobků z vytěženého dřeva, s výjimkou kategorie „papír“ uvedené v čl. 9 odst. 1 písm. a), v rámci kategorie započítávání využití půdy „obhospodařovaná lesní půda“.

3. Členské státy předloží Komisi své vnitrostátní plány započítávání pro lesnictví včetně navrhované referenční úrovně pro lesy do 31. prosince 2018 pro období 2021–2025 a do 30. června 2023 pro období 2026–2030. Vnitrostátní plán započítávání pro lesnictví musí obsahovat všechny prvky uvedené v oddílu B přílohy IV a zveřejnit se, a to i prostřednictvím internetu.

4. Členské státy stanoví svou referenční úroveň pro lesy na základě kritérií stanovených v oddílu A přílohy IV. V případě Chorvatska může referenční úroveň pro lesy kromě kritérií uvedených v oddílu A přílohy IV zohledňovat rovněž okupaci jeho území a dobu války a poválečnou situaci, které měly v referenčním období dopad na obhospodařování lesů.

5. Referenční úroveň pro lesy je založena na zachování postupů udržitelného obhospodařování lesů, jak je v období 2000–2009 zdokumentováno s ohledem na dynamické charakteristické znaky lesů související s věkem lesů v členských státech s využitím nejlepších dostupných údajů.

▼B

Referenční úrovně pro lesy stanovené podle prvního pododstavce zohlední budoucí dopad dynamických charakteristik lesů souvisejících s věkem, aby nedocházelo k nepřiměřenému omezování obhospodařování lesů jakožto základního prvku postupu udržitelného obhospodařování lesů s cílem zachovat nebo posílit dlouhodobé propady uhlíku.

Členské státy doloží konzistentnost metod a údajů použitých k určení navrhované referenční úrovně pro lesy ve vnitrostátním plánu započítávání pro lesnictví a metod a údajů použitých při vykazování obhospodařované lesní půdy.

6. Komise za konzultace s odborníky jmenovanými členskými státy provede technické posouzení vnitrostátních plánů započítávání pro lesnictví předložených členskými státy v souladu s odstavcem 3 tohoto článku s cílem posoudit, nakolik byly navrhované referenční úrovně pro lesy stanoveny v souladu se zásadami a požadavky uvedenými v odstavcích 4 a 5 tohoto článku a v čl. 5 odst. 1. Komise rovněž vede konzultace se zúčastněnými stranami a občanskou společností. Komise zveřejní souhrnnou zprávu o provedené práci, včetně názorů vyjádřených odborníky jmenovanými členskými státy, a závěry vyplývající z této zprávy.

Je-li to nutné, Komise vydá technická doporučení určená členskými státem, která budou odrážet závěry technického posouzení, aby se usnadnila technická revize navrhovaných referenčních úrovní pro lesy. Komise tato technická doporučení zveřejní.

7. Členské státy oznámí Komisi své revidované navrhované referenční úrovně pro lesy vycházející v nezbytných případech z technických posouzení a případně z technických doporučení, a to do 31. prosince 2019 pro období 2021–2025 a do 30. června 2024 pro období 2026–2030. Komise navrhované referenční úrovně pro lesy, které jí oznámily členské státy, zveřejní.

8. Na základě navrhovaných referenčních úrovní pro lesy, které předložily členské státy, technického posouzení provedeného podle odstavce 6 tohoto článku a případně revidované navrhované referenční úrovně pro lesy předložené podle odstavce 7 tohoto článku přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16, kterými se mění příloha IV za účelem stanovení referenčních úrovní pro lesy, které budou členské státy uplatňovat v obdobích 2021–2025 a 2026–2030.

▼ B

9. Pokud členský stát nepředloží Komisi svou referenční úroveň pro lesy ve lhůtách uvedených v odstavci 3 tohoto článku a případně v odstavci 7 tohoto článku, Komise přijme v souladu s článkem 16 akty v přenesené pravomoci pozměňující přílohu IV s cílem stanovit referenční úroveň pro lesy, kterou má tento členský stát uplatňovat v období 2021–2025 nebo v období 2026–2030, a to na základě případného technického posouzení provedeného podle odstavce 6 tohoto článku.

10. Akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavcích 8 a 9 se přijmou do 31. října 2020 pro období 2021–2025 a do 30. dubna 2025 pro období 2026–2030.

11. K zajištění konzistentnosti uvedené v odst. 5 třetím pododstavci tohoto článku předloží členské státy Komisi v případě nutnosti technické opravy, které nevyžadují změny aktů v přenesené pravomoci přijatých podle odstavců 8 nebo 9 tohoto článku, a to nejpozději ve lhůtách uvedených v čl. 14 odst. 1.

*Článek 9***Započítávání výrobků z vytěženého dřeva**

1. Na základě výpočtů v souladu s funkcí rozkladu prvního řádu a s využitím metodik a výchozích hodnot poločasu rozkladu podle přílohy V členské státy ve svých záznamech podle čl. 6 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 týkajících se výrobků z vytěženého dřeva zohlední emise a pohlcení plynoucí ze změn v zásobníku uhlíku z výrobků z vytěženého dřeva spadajících do následujících kategorií:

a) papír;

b) dřevěné desky;

c) řezivo.

2. Komise přijme v souladu s článkem 16 akty v přenesené pravomoci za účelem změny odstavce 1 tohoto článku a přílohy V doplněním nových kategorií výrobků z vytěženého dřeva, které pohlcují uhlík, a to na základě pokynů IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody, a při zajištění ekologické vyváženosti.

3. Členské státy mohou určit výrobky z materiálů na bázi dřeva, včetně kůry, které spadají do stávajících a nových kategorií uvedených v odstavcích 1 a 2 na základě pokynů IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody, za předpokladu, že dostupné údaje jsou transparentní a ověřitelné.

Článek 10

Započítávání přírodních škodlivých činitelů

1. Na konci každého z období 2021–2025 a 2026–2030 mohou členské státy vyjmout ze svých záznamů pro zalesněnou půdu a obhospodařovanou lesní půdu emise skleníkových plynů v důsledku přírodních škodlivých činitelů, které překračují průměrné emise způsobené přírodními škodlivými činiteli v období 2001–2020, po odstranění krajních statistických hodnot (dále jen „úroveň pozadí“). Tato úroveň pozadí se vypočte v souladu s tímto článkem a přílohou VI.

2. Pokud členský stát použije odstavec 1:

a) předloží Komisi informace o úrovni pozadí pro kategorie započítávání využití půdy uvedené v odstavci 1 a o údajích a metodikách použitých v souladu s přílohou VI; a

b) až do roku 2030 vyloučí ze započítávání všechna následná pohlčení pro půdy zasažené přírodními škodlivými činiteli.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 16 akty v přenesené pravomoci za účelem změny přílohy VI k revizi metodiky a požadavků na informace uvedených ve zmíněné příloze s cílem zohlednit změny v pokynech IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody.

Článek 11

Flexibilita

1. Členský stát může rozhodnout, že využije:

a) obecnou flexibilitu stanovenou v článku 12; a

b) flexibilitu obhospodařované lesní půdy stanovenou v článku 13 ke splnění závazku uvedeného v článku 4.

2. Pokud některý členský stát neplní požadavky na monitorování stanovené v čl. 7 odst. 1 písm. da) nařízení (EU) č. 525/2013, ústřední správce jmenovaný podle článku 20 směrnice 2003/87/ES (dále jen „ústřední správce“) dočasně danému členskému státu zakáže převod nebo započtení podle čl. 12 odst. 2 a 3 tohoto nařízení nebo využití flexibility podle článku 13 tohoto nařízení.

Článek 12

Obecná flexibilita

1. Pokud celkové emise v některém členském státě překročí celková pohlčení a tento členský stát se rozhodl využít pro sebe flexibilitu a požádal o vymazání ročních emisních přidělů podle nařízení (EU) 2018/842, zohlední se toto množství vymazaných emisních přidělů ve vztahu k plnění závazku tohoto členského státu podle článku 4 tohoto nařízení.

2. Pokud celková pohlčení v některém členském státě překračují celkové emise po odečtení případného množství zohledněného podle článku 7 nařízení (EU) 2018/842, může tento členský stát převést zbývající množství pohlčení na jiný členský stát. Převedené množství se zohlední při posuzování plnění závazku tohoto jiného členského státu podle článku 4 tohoto nařízení.

3. Pokud celková pohlčení v některém členském státě překračují celkové emise v období 2021–2025 po odečtení případného množství zohledněného podle článku 7 nařízení (EU) 2018/842 nebo převedeného na jiný členský stát podle odstavce 2 tohoto článku, může tento členský stát započítat zbývající množství pohlčení do období 2026–2030.

4. Aby se zabránilo zdvojenému započítávání, odečte se množství čistých pohlčení zohledněné podle článku 7 nařízení (EU) 2018/842 od množství daného členského státu, které je k dispozici pro převod na jiný členský stát nebo pro započítání podle odstavců 2 a 3 tohoto článku.

Článek 13

Flexibilita obhospodařované lesní půdy

1. Pokud jsou v určitém členském státě celkové emise v kategoriích započítávání využití půdy uvedených v článku 2 při započítávání v souladu s tímto nařízením vyšší než celková pohlčení, může tento členský stát za účelem dodržení článku 4 využít flexibilitu obhospodařované lesní půdy stanovenou tímto článkem.

2. Je-li výsledek výpočtu podle čl. 8 odst. 1 kladný, je dotčený členský stát oprávněn kompenzovat tyto emise za předpokladu, že:

a) tento členský stát do své strategie předložené podle článku 4 nařízení (EU) č. 525/2013 zahrnul již prováděná nebo plánovaná konkrétní opatření s cílem zajistit zachování nebo případně zvýšení propadů a rezervoárů z lesů a

▼ B

- b) v období, pro něž tento členský stát hodlá využít kompenzaci, nepřekračují celkové emise v rámci Unie celková pohlcení v kategoriích započítávání využití půdy uvedených v článku 2 tohoto nařízení. Komise zajistí, aby se při posuzování toho, zda celkové emise v rámci Unie nepřekračují celková pohlcení, zabránilo zdvojenému započítávání v členských státech, zejména při uplatňování flexibilit stanovených tímto nařízením a nařízením (EU) 2018/842.
3. Pokud jde o výši kompenzace, může dotčený členský stát kompenzovat pouze:
- a) propady započtené jako emise oproti jeho referenční úrovni pro lesy
a
- b) do maximální výše kompenzace pro tento členský stát podle přílohy VII na období 2021–2030.
4. Finsko může kompenzovat emise až do výše 10 milionů tun ekvivalentu CO₂ za předpokladu, že jsou splněny podmínky uvedené v odst. 2 písm. a) a b).

*Článek 14***Kontrola souladu**

1. Do 15. března 2027 pro období 2021–2025 a do 15. března 2032 pro období 2026–2030 předloží členské státy Komisi zprávu o souladu obsahující bilance celkových emisí a celkových pohlcení za příslušné období pro každou kategorii započítávání využití půdy stanovenou v článku 2, a to s použitím pravidel započítávání stanovených v tomto nařízení.

Tyto zprávy musí rovněž obsahovat, v příslušných případech, podrobnosti o záměru využít flexibility podle článku 11 a související množství nebo o skutečném využití těchto flexibilit a souvisejících množství.

2. Komise provede komplexní přezkum zpráv o souladu, stanovených v odstavci 1 tohoto článku, pro účely posouzení souladu s článkem 4.

3. Komise vypracuje v roce 2027 zprávu za období 2021–2025 a v roce 2032 zprávu za období 2026–2030 týkající se celkových unijních emisí a celkových pohlcení skleníkových plynů pro každou z kategorií započítávání využití půdy uvedených v článku 2 vypočtených jako celkové vykázané emise a celkové vykázané propady za dané období s odečtením hodnoty získané vynásobením průměrných ročních vykazovaných emisí a pohlcení Unie v období 2000–2009 pěti.

▼B

4. Evropská agentura pro životní prostředí je Komisi nápomocna při uplatňování rámce pro monitorování a zajištění souladu podle tohoto článku v souladu s jejím ročním pracovním programem.

*Článek 15***Registr**

1. Komise přijme v souladu s článkem 16 tohoto nařízení akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení s cílem stanovit pravidla pro zaznamenávání množství emisí a pohlcení pro každou kategorii započítávání využití půdy v jednotlivých členských státech a zajistit přesné započítávání při uplatňování flexibilit podle článků 12 a 13 tohoto nařízení prostřednictvím registru Unie zřízeného podle článku 10 nařízení (EU) č. 525/2013.

2. Ústřední správce provede automatickou kontrolu každé transakce podle tohoto nařízení a v případě potřeby transakce zastaví, aby bylo zajištěno, že nedochází k žádným nesrovnalostem.

3. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 se zpřístupňují veřejnosti.

*Článek 16***Výkon přenesené pravomoci**

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 3 odst. 2, čl. 5 odst. 6, čl. 8 odst. 8 a 9, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 3 a čl. 15 odst. 1 je svěřena Komisi na dobu pěti let počínaje dnem 9. července 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomocí se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 2, čl. 5 odst. 6, čl. 8 odst. 8 a 9, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 3 a čl. 15 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

▼B

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3 odst. 2, čl. 5 odst. 6, čl. 8 odst. 8 a 9, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 3 a čl. 15 odst. 1 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

*Článek 17***Přezkum**

1. Toto nařízení je předmětem přezkumu, mimo jiné s ohledem na vývoj na mezinárodní úrovni a na úsilí vynakládané za účelem dosažení dlouhodobých cílů Pařížské dohody.

Na základě zjištění zprávy vypracované podle čl. 14 odst. 3 a výsledků posouzení provedeného podle čl. 13 odst. 2 písm. b) Komise případně předloží návrhy s cílem zajistit integritu cíle Unie v oblasti celkového snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 a jeho příspěvku k cílům Pařížské dohody.

2. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě do šesti měsíců po každém globálním hodnocení dohodnutém podle článku 14 Pařížské dohody zprávu o fungování tohoto nařízení, zahrnující v příslušných případech posouzení dopadů flexibilit uvedených v článku 11, jakož i o příspěvku tohoto nařízení k cíli Unie v oblasti celkového snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 a o jeho příspěvku k cílům Pařížské dohody, zejména pokud jde o potřebu dalších politik a opatření Unie, včetně rámce na období po roce 2030, s ohledem na nezbytné posílení snižování emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení v Unii, a v případě potřeby předloží návrhy.

*Článek 18***Změny nařízení (EU) č. 525/2013**

Nařízení (EU) č. 525/2013 se mění takto:

1) V článku 7 se odstavec 1 mění takto:

a) vkládá se nové písmeno, které zní:

„da) od roku 2023 své emise a pohlcení, na něž se vztahuje článek 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 (*) v souladu s metodikami stanovenými v příloze IIIa tohoto nařízení;

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ze dne 30. května 2018 o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 1).“;

▼B

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Členský stát může požádat Komisi o udělení výjimky z písmene da) prvního pododstavce, chce-li použít jinou metodiku, než která je stanovena v příloze IIIa, pokud se požadovaného zlepšení metodiky nepodařilo dosáhnout včas tak, aby mohlo být zlepšení zohledněno v inventurách skleníkových plynů za období 2021–2030, nebo pokud by náklady na zlepšení metodiky byly v porovnání s přínosy plynoucími z jejího uplatňování za účelem zlepšení započítávání emisí a jejich pohlcování neúměrně vysoké vzhledem k malému významu emisí a jejich pohlcování z příslušných zásobníků uhlíku. Členské státy, které chtějí této výjimky využít, podají Komisi do 31. prosince 2020 odůvodněnou žádost, v níž uvedou, do kdy by zlepšení metodiky mohlo být provedeno, nebo navrhovanou alternativní metodiku nebo obojí, a dále posouzení možných dopadů na přesnost započítávání. Komise si může vyžádat, aby jí byly v konkrétní přiměřené lhůtě předloženy doplňující informace. Shledá-li Komise, že je žádost opodstatněná, výjimku udělí. Pokud Komise žádost zamítne, své rozhodnutí odůvodní.“.

2) V čl. 13 odst. 1 písm. c) se doplňuje nový bod, který zní:

„viii) od roku 2023 informace o vnitrostátních politikách a opatřeních provedených za účelem plnění jejich povinností podle nařízení (EU) 2018/841 a informace o dalších plánovaných vnitrostátních politikách a opatřeních k omezení emisí skleníkových plynů nebo zvýšení propadů nad rámec jejich závazků podle uvedeného nařízení;“.

3) V čl. 14 odst. 1 se vkládá nové písmeno, které zní:

„ba) od roku 2023 celkové odhady skleníkových plynů a samostatné odhady předpokládaných emisí skleníkových plynů a pohlcení, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2018/841“.

4) Vkládá se nová příloha, která zní:

„PŘÍLOHA IIIA

Metodiky monitorování a vykazování podle čl. 7 odst. 1 písm. da)

Přístup č. 3: Zeměpisně přesné údaje o změnách ve využívání půdy v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006.

Metodika úrovně přesnosti 1 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006.

V případě emisí a pohlcení pro zásobník uhlíku představující nejméně 25–30 % emisí nebo pohlcení v kategorii zdroje nebo propadu, jež je v národním inventurním systému členského státu

▼B

upřednostněna, jelikož její odhad má významný vliv na celkovou inventuru skleníkových plynů v dané zemi z hlediska absolutní úrovně emisí a pohlcení, trendů emisí a pohlcení nebo nejistoty s ohledem na emise a pohlcení v kategoriích využití půdy, alespoň metodika úrovně 2 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006.

Členské státy se vybízejí, aby uplatňovaly metodiku úrovně přesnosti 3 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006.“.

*Článek 19***Změna rozhodnutí č. 529/2013/EU**

Rozhodnutí č. 529/2013/EU se mění takto:

- 1) V čl. 3 odst. 2 se první pododstavec zrušuje.
- 2) V článku 6 se odstavec 4 zrušuje.

*Článek 20***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼ B*PŘÍLOHA I*

SKLENÍKOVÉ PLYNY A ZÁSObNÍKY UHLÍKU

A. Skleníkové plyny podle článku 2:

- a) oxid uhličitý (CO₂);
- b) methan (CH₄);
- c) oxid dusný (N₂O)

Tyto skleníkové plyny se vyjadřují v tunách ekvivalentu CO₂ podle nařízení (EU) č. 525/2013.

B. Zásobníky uhlíku podle čl. 5 odst. 4:

- a) nadzemní biomasa;
- b) podzemní biomasa;
- c) odpad;
- d) mrtvá dřevní hmota;
- e) organický uhlík v půdě;
- f) výrobky z vytěženého dřeva v kategoriích započítávání využití půdy „zalesněná půda“ a „obhospodařovaná lesní půda“.

PŘÍLOHA II

PARAMETRY PRO MINIMÁLNÍ HODNOTY PRO VELIKOST PLOCHY, KORUNOVÝ ZÁPOJ STROMŮ
A VÝŠKU STROMŮ

Členský stát	Plocha (ha)	Korunový zápoj stromů (%)	Výška stromu (m)
Belgie	0,5	20	5
Bulharsko	0,1	10	5
Česká republika	0,05	30	2
Dánsko	0,5	10	5
Německo	0,1	10	5
Estonsko	0,5	30	2
Irsko	0,1	20	5
Řecko	0,3	25	2
Španělsko	1,0	20	3
Francie	0,5	10	5
Chorvatsko	0,1	10	2
Itálie	0,5	10	5
Kypr	0,3	10	5
Lotyšsko	0,1	20	5
Litva	0,1	30	5
Lucembursko	0,5	10	5
Maďarsko	0,5	30	5
Malta	1,0	30	5
Nizozemsko	0,5	20	5
Rakousko	0,05	30	2
Polsko	0,1	10	2
Portugalsko	1,0	10	5
Rumunsko	0,25	10	5
Slovinsko	0,25	30	2
Slovensko	0,3	20	5
Finsko	0,5	10	5
Švédsko	0,5	10	5
Spojené království	0,1	20	2

PŘÍLOHA III

REFERENČNÍ ROKY NEBO OBDOBÍ PRO ÚČELY VÝPOČTU STROPU PODLE ČL. 8 Odst. 2

Členský stát	Referenční rok/období
Belgie	1990
Bulharsko	1988
Česká republika	1990
Dánsko	1990
Německo	1990
Estonsko	1990
Irsko	1990
Řecko	1990
Španělsko	1990
Francie	1990
Chorvatsko	1990
Itálie	1990
Kypr	1990
Lotyšsko	1990
Litva	1990
Lucembursko	1990
Maďarsko	1985–87
Malta	1990
Nizozemsko	1990
Rakousko	1990
Polsko	1988
Portugalsko	1990
Rumunsko	1989
Slovinsko	1986
Slovensko	1990
Finsko	1990
Švédsko	1990
Spojené království	1990

PŘÍLOHA IV

VNITROSTÁNÍ PLÁN ZAPOČÍTÁVÁNÍ PRO LESNICTVÍ OBSAHUJÍCÍ
REFERENČNÍ ÚROVEŇ PRO LESY STANOVENOU PRO DANÝ
ČLENSKÝ STÁT

A. Kritéria a pokyny pro určení referenční úrovně pro lesy

Referenční úroveň členského státu pro lesy se určí podle těchto kritérií:

- a) referenční úroveň musí být v souladu s cílem týkajícím se dosažení rovnováhy mezi antropogenními emisemi ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů ve druhé polovině tohoto století, včetně posílení potenciálního pohlcování stárnoucími lesními porosty, které jinak mohou vykazovat postupně se snižující propady;
- b) referenční úroveň zajistí, aby byla ze započítávání vyloučena pouhá existence zásob uhlíku;
- c) referenční úroveň by měla zajistit spolehlivé a důvěryhodné započítávání, aby bylo zaručeno, že jsou řádně započteny emise a pohlcení v důsledku používání biomasy;
- d) referenční úroveň musí zahrnovat zásobník uhlíku výrobků z vytěženého dřeva a umožnit tak srovnání mezi předpokladem týkajícím se okamžité oxidace a uplatněním funkce rozkladu prvního řádu a hodnot poločasu rozkladu;
- e) předpokládá se konstantní poměr mezi využíváním lesní biomasy v pevném stavu a energetickým využíváním lesní biomasy, jak je doloženo v období 2000–2009;
- f) referenční úroveň by měla být v souladu s cílem spočívajícím v přispění k zachování biologické rozmanitosti a udržitelnému využívání přírodních zdrojů, jak je stanoveno ve strategii EU v oblasti lesnictví, vnitrostátních politikách členských států v oblasti lesnictví a strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti;
- g) referenční úroveň musí být v souladu s národními odhady antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů vykázanými podle nařízení (EU) č. 525/2013;
- h) referenční úroveň musí být v souladu s inventurami skleníkových plynů a příslušnými historickými údaji a jsou posouzeny na základě transparentních, úplných, konzistentních, srovnatelných a přesných informací. Model použitý k sestavení referenční úrovně musí být schopen reprodukovat historické údaje z národní inventury skleníkových plynů.

B. Prvky vnitrostátního plánu započítávání pro lesnictví

Vnitrostátní plán započítávání pro lesnictví předložený podle článku 8 musí obsahovat tyto prvky:

- a) obecný popis sestavení referenční úrovně pro lesy a popis toho, jak byla zohledněna kritéria stanovená v tomto nařízení;
- b) určení zásobníků uhlíku a skleníkových plynů, které byly zahrnuty do referenční úrovně pro lesy, důvody nezahrnutí určitého zásobníku uhlíku při stanovení referenční úrovně pro lesy a prokázání souladu mezi zásobníky uhlíku zahrnutými do referenční úrovně pro lesy;

▼ B

- c) popis přístupů, metod a modelů, včetně kvantitativních informací, které byly použity při stanovení referenční úrovně pro lesy, a to v souladu s poslední předloženou zprávou o národní inventuře a popis dokumentace o udržitelných postupech a intenzitě obhospodařování lesů, jakož i o přijatých politikách na vnitrostátní úrovni;
- d) informace ohledně toho, jak se má na základě různých scénářů politiky podle očekávání vyvíjet míra těžby;
- e) popis toho, jak byly při stanovení referenční úrovně pro lesy zohledněny jednotlivé níže uvedené prvky:
- i) obhospodařovaná plocha lesů;
 - ii) emise a pohlcení z lesů a výrobků z vytěženého dřeva podle inventur skleníkových plynů a příslušných historických údajů;
 - iii) charakteristika lesů, včetně dynamických charakteristických znaků lesů souvisejících s věkem, přírůstků, délky střídání a jiných informací o činnostech v rámci obhospodařování lesů podle scénáře bez opatření;
 - iv) historická a budoucí míra těžby v rozčlenění na energetické a neenergetické účely.

▼ M1**C. Referenční úrovně pro lesy, které mají členské státy uplatňovat v období 2021–2025**

Členský stát	Referenční úroveň pro lesy pro období 2021–2025 v tunách ekvivalentu CO ₂ ročně
Belgie	– 1 369 009
Bulharsko	– 5 105 986
Česká republika	– 6 137 189
Dánsko	+354 000
Německo	– 34 366 906
Estonsko	– 1 750 000
Irsko	+112 670
Řecko	– 2 337 640
Španělsko	– 32 833 000
Francie	– 55 399 290
Chorvatsko	– 4 368 000
Itálie	– 19 656 100
Kypr	– 155 779
Lotyšsko	– 1 709 000
Litva	– 5 164 640

▼ **M1**

Členský stát	Referenční úroveň pro lesy pro období 2021–2025 v tunách ekvivalentu CO ₂ ročně
Lucembursko	– 426 000
Maďarsko	– 48 000
Malta	–38
Nizozemsko	– 1 531 397
Rakousko	– 4 533 000
Polsko	– 28 400 000
Portugalsko	– 11 165 000
Rumunsko	– 24 068 200
Slovinsko	– 3 270 200
Slovensko	– 4 827 630
Finsko	– 29 386 695
Švédsko	– 38 721 000
Spojené království	– 20 701 550

PŘÍLOHA V

FUNKCE ROZKLADU PRVNÍHO ŘÁDU, METODIKY A VÝCHOZÍ HODNOTY POLOČASU ROZKLADU PRO VÝROBKU Z VYTĚŽENÉHO DŘEVA

Metodické otázky

- Nelze-li rozlišovat mezi výrobky z vytěženého dřeva v kategoriích započítávání využití půdy „zalesněná půda“ a „obhospodařovaná lesní půda“, může se členský stát rozhodnout, že výrobky z vytěženého dřeva započítá na základě předpokladu, že ke všem emisím a pohlcením došlo na obhospodařované lesní půdě.
- Výrobky z vytěženého dřeva na skládkách pevného odpadu a výrobky z vytěženého dřeva, které byly vytěženy pro energetické účely, se započítají na základě okamžité oxidace.
- Dovážející členský stát nezapočítá dovážené výrobky z vytěženého dřeva, a to bez ohledu na jejich původ („produkční přístup“).
- V případě vyvážených výrobků z vytěženého dřeva se údaji specifickými pro danou zemi rozumějí hodnoty poločasu rozkladu specifické pro danou zemi a využití výrobků z vytěženého dřeva v dovážející zemi.
- Hodnoty poločasu rozkladu pro výrobky z vytěženého dřeva uváděné na trh v Unii specifické pro danou zemi by se neměly odchylovat od hodnot použitých dovážejícím členským státem.
- Výhradně pro informační účely mohou členské státy do předkládaných údajů zahrnout údaje o poměrném množství dřeva použitého pro energetické účely, jež bylo dovezeno ze zemí mimo Unii, a země původu tohoto dřeva.

Členské státy mohou místo metodik a výchozích hodnot poločasu rozkladu uvedených v této příloze použít metodiky a hodnoty poločasu rozkladu specifické pro jednotlivé země za předpokladu, že tyto metodiky a hodnoty jsou stanoveny na základě transparentních a ověřitelných údajů a že použité metodiky jsou přinejmenším stejně podrobné a přesné jako metodiky uvedené v této příloze.

Výchozí hodnoty poločasu rozkladu:

Poločasem rozkladu se rozumí počet let, jenž je zapotřebí k tomu, aby se množství uhlíku uloženého v kategorii výrobků z vytěženého dřeva snížilo na polovinu své původní hodnoty.

Výchozí hodnoty poločasu rozkladu jsou:

- a) 2 roky pro papír;
- b) 25 let pro dřevěné desky;
- c) 35 let pro řezivo.

Členské státy mohou určit dřevěné výrobky, včetně kůry, v rámci kategorií uvedených výše v bodech a), b) a c) na základě pokynů IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody, za předpokladu, že dostupné údaje jsou transparentní a ověřitelné. Členské státy mohou rovněž použít podkategorie kterékoli z uvedených kategorií, jež jsou specifické pro danou zemi.

▼B*PŘÍLOHA VI*

VÝPOČET ÚROVNÍ POZADÍ PRO PŘÍRODNÍ ŠKODLIVÉ ČINITELE

1. Pro výpočet úrovně pozadí jsou poskytnuty tyto informace:
 - a) historické úrovně emisí způsobených přírodními škodlivými činiteli;
 - b) typy přírodních škodlivých činitelů zahrnutých do odhadu;
 - c) odhady celkových ročních emisí pro tyto typy přírodních škodlivých činitelů na období 2001–2020, a to podle kategorií započítávání využití půdy;
 - d) doložení konzistentnosti časové řady ve všech relevantních parametrech, včetně minimální plochy, metodik odhadu emisí, pokrytí zásobníků uhlíku a plynů.
2. Úroveň pozadí se vypočítá jako průměr časové řady 2001–2020 s výjimkou všech roků, v nichž byly zaznamenány abnormální úrovně emisí, tj. s výjimkou všech krajních statistických hodnot. Určování krajních statistických hodnot se provádí takto:
 - a) vypočte se hodnota aritmetického průměru a směrodatná odchylka celé časové řady 2001–2020;
 - b) z časové řady se vyjmou všechny roky, v nichž roční emise překračují dvojnásobek směrodatné odchylky od průměru;
 - c) znovu se vypočte hodnota aritmetického průměru a směrodatná odchylka časové řady 2001–2020 bez roků, jež byly vyloučeny v kroku podle písmene b);
 - d) kroky podle písmen b) a c) se opakují, dokud nenastane situace, kdy již nelze žádné krajní hodnoty identifikovat.
3. Po výpočtu úrovně pozadí podle bodu 2 této přílohy může být podle článku 10 vyloučeno množství emisí, které v příslušném konkrétním roce období 2021–2025 a 2026–2030 překračuje úroveň pozadí s připočtením rozpětí. Rozpětí se rovná míře pravděpodobnosti 95 %.
4. Vyloučeny nesmí být tyto emise:
 - a) emise plynoucí z činností těžby a nahodilé těžby, které na půdě proběhly po výskytu přírodních škodlivých činitelů;
 - b) emise plynoucí z řízeného vypalování, které na půdě proběhlo v kterémkoli roce období 2021–2025 nebo 2026–2030;
 - c) emise v případě půdy, jež byla podrobena odlesňování po výskytu přírodních škodlivých činitelů.
5. Požadavky na informace podle čl. 10 odst. 2 zahrnují toto:
 - a) identifikace veškerých půdních ploch zasažených přírodními škodlivými činiteli v příslušném konkrétním roce, včetně jejich geografické polohy, období a typů přírodních škodlivých činitelů;

▼ B

- b) důkazy, že po zbytek období 2021–2025 nebo 2026–2030 na půdě, jež byla zasažena přírodními škodlivými činiteli a v jejímž případě byly emise ze započítávání vyloučeny, neproběhlo odlesňování;
- c) popis ověřitelných metod a kritérií, jež budou použity pro identifikaci odlesnění na takové půdě v nadcházejících letech období 2021–2025 nebo 2026–2030;
- d) pokud je to možné, popis opatření, která členský stát podnikl s cílem zabránit dopadům dotčených přírodních škodlivých činitelů nebo je omezit;
- e) pokud je to možné, popis opatření, která členský stát podnikl za účelem sanace půdy zasažené dotčenými přírodními škodlivými činiteli.

PŘÍLOHA VII

MAXIMÁLNÍ VÝŠE KOMPENZACE DOSTUPNÉ V RÁMCI FLEXIBILITY OBHOSPODAŘOVANÉ LESNÍ PŮDY UVEDENÉ V ČL. 13 ODST. 3 PÍSM. B)

Členský stát	Vykazovaná průměrná pohlcení pomocí propadů z lesní půdy pro období 2000–2009 v milionech tun ekvivalentu CO ₂ ročně	Mezní hodnota kompenzace vyjádřená v milionech tun ekvivalentu CO ₂ pro období 2021–2030
Belgie	– 3,61	– 2,2
Bulharsko	– 9,31	– 5,6
Česká republika	– 5,14	– 3,1
Dánsko	– 0,56	– 0,1
Německo	– 45,94	– 27,6
Estonsko	– 3,07	– 9,8
Irsko	– 0,85	– 0,2
Řecko	– 1,75	– 1,0
Španělsko	– 26,51	– 15,9
Francie	– 51,23	– 61,5
Chorvatsko	– 8,04	– 9,6
Itálie	– 24,17	– 14,5
Kypr	– 0,15	– 0,03
Lotyšsko	– 8,01	– 25,6
Litva	– 5,71	– 3,4
Lucembursko	– 0,49	– 0,3
Maďarsko	– 1,58	– 0,9
Malta	0,00	0,0
Nizozemsko	– 1,72	– 0,3
Rakousko	– 5,34	– 17,1
Polsko	– 37,50	– 22,5
Portugalsko	– 5,13	– 6,2
Rumunsko	– 22,34	– 13,4
Slovinsko	– 5,38	– 17,2
Slovensko	– 5,42	– 6,5
Finsko	– 36,79	– 44,1
Švédsko	– 39,55	– 47,5
Spojené království	– 16,37	– 3,3